

Arrest

nr. 268 870 van 23 februari 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 19 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 25 juli 2019 en heeft zich een tweede keer vluchteling verklaard op 8 februari 2021.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 12 februari 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 6 juli 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Deze beslissing werd op 7 juli 2021 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

*U bezit de Syrische nationaliteit. U bent afkomstig van het dorp Salamiyah in de provincie Hama. U bent Arabier en Ismaeli moslim. Op 15 maart 2016 werd u opgeroepen om uw legerdienst te doen. Aangezien u weigerde om deze te doen, besloot u uw land te verlaten op 20 juni 2017. U reisde via Griekenland, waar u aankwam in september 2018. Daar verzocht u om internationale bescherming op 25 november 2018. Na dit verzoek werd u een internationale beschermingsstatus toegekend. U verliet Griekenland op 24 juli 2019 omwille van de slechte levensomstandigheden daar. U belandde immers op straat nadat u de huur van een appartement niet meer kon betalen. Bovendien had u er geen inkomsten en werd u een paar keer bestolen. U kreeg ook te maken met racisme. U had geen toegang tot medische zorg aangezien u eerst een vaste woonplaats nodig had alvorens u bij een mutualiteit aangesloten kon worden. U kon er geen procedure voor gezinshereniging opstarten. U zou door de situatie in Griekenland getraumatiseerd zijn en u reisde naar België en diende er op 31 juli 2019 een **eerste verzoek** om internationale bescherming in.*

Ter staving van uw eerste verzoek legde u de volgende stukken neer: uw paspoort; uw individueel uittreksel; uw militair boekje (kopie); uw familieboekje (kopie); een schooldiploma; een attest van het Ismaili Council; uw huwelijkscontract met vertaling; foto's van de omstandigheden van uzelf en voor andere vluchtelingen in Griekenland en een memorystick met foto's en video's over de omstandigheden en het bestaan van politieke partijen in Griekenland.

Op 10 januari 2020 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek omdat u reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat en werd vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

U ging tegen deze beslissing in beroep, maar op 15 december 2020 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uw beroep (arrestnummer: 246135). In het kader van de beroepsprocedure legde u bijkomende stukken neer: het "Country report: Greece – update" van AIDA van 2018 update, maart 2019; het artikel "These asylum-seekers won their refugee cases in Greece. Some wish they hadn't" van Public International Radio van 27 juni 2019; een uittreksel van het "Quarterly Bulletin 4, Fundamental rights Agency of the European union, november 2019; het artikel "Labor minister blocks social security AMKA for refugees, non-EU nationals" van Keep talking Greece van 13 juli 2019; een niet-vertaalde versie van een artikel in het Grieks; Pro Asyl and Refugee Support Aegean, Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece, 30 juni 2017; Council of Europe, Report of the Commissioner for Human Rights of the Council of Europe Dunja Mijatovic following her visit to Greece from 25 to 29 June 2018; een verslag van de psycholoog A.H. van 3 februari 2020; een verslag van de psycholoog A.H. van 20 maart 2020; een getuigenis van vluchteling in Griekenland; Open letter to the New Minister on Migration and Asylum, Danish refugee Council, 21 januari 2020; GCR's comments on the draft bill "On International Protection", Greek Council for Refugees, 23 oktober 2019.

*U diende geen cassatieberoep in. U verliet België niet en op 8 februari 2021 diende u een **tweede verzoek** om internationale bescherming in. U verklaarde hierbij dat een vriend wiens naam u vergeten bent, vermoord werd door de Griekse politie. U herhaalt dat u in Griekenland op straat leefde en verbaal en non-verbaal agressief werd behandeld.*

U bezorgde een e-mail met de volgende documenten: een kopie van uw militair boekje; een artikel in het Arabisch over de situatie in Griekenland; een attest van een klinisch psycholoog van 11 januari 2021; een medisch verslag van 17 juni 2020; een attest van een klinisch psycholoog van 20 maart 2020; een attest van een klinisch psycholoog van 3 februari 2020; een artikel in het Arabisch van 24 december 2020 over het overlijden van een vluchteling in Griekenland; een kopie van uw paspoort.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, met name het gebrek aan huisvesting, werk en toegang tot gezondheidszorg en het racisme waarmee u te maken had, moet beklemtoond dat uw vorig verzoek niet-ontvankelijk werd verklaard omdat u reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat en werd vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. Dit werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Zo herhaalt u dat u zowel verbaal als non-verbaal agressief werd behandeld en verwijst u naar een vriend die werd vermoord door de Griekse politie. U legt hierover een artikel in het Arabisch neer. Het louter verwijzen naar de situatie van deze persoon is echter niet voldoende om te besluiten dat u onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM zou worden behandeld, daar dit artikel geenszins een indicatie is van de individuele en persoonlijke omstandigheden waarin u in Griekenland zou terecht komen. Hetzelfde geldt voor het door u neergelegde artikel in het Arabisch over de situatie in Griekenland, dat louter algemene landeninformatie bevat. Algemene landeninformatie is ongeschikt aan het individuele traject en de persoonlijke ervaringen van de verzoeker en op zich niet voldoende om besluiten dat de verleende bescherming niet effectief zou zijn. Over de medische attesten (attesten van een klinisch psycholoog van 20 maart 2020, van 3 februari 2020 en van 11 januari 2021; een medisch verslag van 17 juni 2020) dient het volgende opgemerkt. In de attesten wordt gewag gemaakt van het feit dat uw psychologische toestand verergerd is en dat een veilige en stabiele omgeving noodzakelijk is, van het feit dat u zou lijden aan PTSD (Posttraumatische stress disorder) en OCD (Obsessive-compulsieve disorder), en van het feit dat u traumatische herinneringen hebt overgehouden die gekoppeld zouden zijn aan pijnlijke gebeurtenissen die u zou hebben meegemaakt tijdens uw migratieparcours in Griekenland. Deze documenten kunnen evenmin afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen aangezien de psychologen bij het vaststellen van de diagnose en de eventuele achterliggende feiten afhankelijk zijn van hetgeen hen in de gezegden van de patiënt wordt aangereikt, hetgeen niet noodzakelijk overeenstemt met de realiteit. Bovendien toont u met deze verslagen niet aan dat u de behandeling niet kan verkrijgen in Griekenland. De kopie van uw militair boekje en kopie van uw paspoort worden niet in overweging genomen daar u deze documenten reeds in

het kader van uw eerste verzoek had neergelegd en toen reeds was besloten dat deze documenten louter betrekking hebben op elementen die hier niet ter discussie staan.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledig administratief dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar Griekenland waar hij internationale bescherming heeft gekregen, het non-refoulementbeginsel in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet schendt. Er bestaan daarentegen elementen waaruit blijkt dat een verwijdering of teruggedrijving naar Syrië het non-refoulementbeginsel zou kunnen schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 57/6, §3, eerste lid, 3°, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, de materiële motiveringsverplichting, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de zorgvuldigheidsverplichting en het redelijkheidsbeginsel, stelt verzoeker het niet eens te zijn met de motivering van de beslissing, die volgens verzoeker kort door de bocht, vaag en algemeen is en bijgevolg onzorgvuldig is. Verzoeker voert aan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet op basis van een correcte feitenvinding, rekening houdend met alle elementen eigen aan het dossier en de meest recente informatie tot een conclusie is gekomen, waarna hij een poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Hij formuleert zijn verweer als volgt:

“De verweerster blijft vaag en past de persoonlijke situatie van de verzoeker niet toe op de situatie in Griekenland. Het Commissariaat-generaal is van mening dat uit de verklaringen die de verzoeker heeft afgelegd, hij de beweerde situatie in Griekenland niet kan hard maken.

De verzoeker is van mening dat zijn verklaringen omtrent zijn situatie in Griekenland wel van dien aard zijn dat het Commissariaat-generaal had dienen te besluiten tot een andere beslissing.

De verweerster maakte enkel gebruik van een standaardmotivering.

De beslissing zal bijgevolg hervormd, dan wel vernietigd moeten worden. (...)

Het Commissariaat-generaal is van mening dat uit de verklaringen die de verzoeker heeft afgelegd hij geen blijk geeft dat hij Griekenland heeft verlaten ten gevolge van het zich bevinden in de door het EU-HvJ omschreven situatie van materiële deprivatie.

Nergens in de beslissing is ingegaan op de argumentatie van de verzoeker met betrekking tot de ondermaatse behandeling van vluchtelingen in Griekenland ten opzichte van Griekse onderdanen. De verweerster stelt enkel dat de verzoeker niet hard maakt dat er een gebrek aan huisvesting, werk en

toegang tot gezondheidszorg is en de verzoeker niet aantoont dat hij effectief slachtoffer van racisme in Griekenland.

Verzoeker is van mening dat zijn verklaringen omtrent zijn situatie in Griekenland wel van dien aard zijn dat het Commissariaat- Generaal had dienen te besluiten tot een andere beslissing.

4.3. In het geen hieronder volgt, overloopt de verzoeker de motivering van het CGVS en zet hij zijn middelen uiteen, hieruit zal duidelijk worden dat de verzoeker zich wel degelijk in een situatie van materiële deprivatie bevond in Griekenland, maar de verweerder onzorgvuldig geoordeeld heeft en de persoonlijke situatie van de verzoeker niet beoordeelde. De verweerder maakt zich bijgevolg schuldig aan een onzorgvuldige beslissing ;

- 4.3.1. Met betrekking tot de nieuwe elementen

In het kader van het huidige verzoek om internationale bescherming van de verzoeker stelt het Commissariaat-Generaal dat er geen nieuwe elementen aanwezig zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet in het dossier van de verzoeker.

Nochtans tonen de nieuwe elementen in het huidige verzoek om internationale bescherming van de verzoeker duidelijk de actualiteit van de situatie in Griekenland. Vreemdelingen worden niet met open armen ontvangen en worden er aan hun lot overgelaten. Bovendien worden de vreemdelingen vaak onderworpen aan zinloos geweld en racisme.

- 4.3.2. Met betrekking tot de materiële deprivatie

De situatie waarin de verzoeker zich bevond was strijdig met artikel 3 EVRM, art 4 EU-Handvest en artikel 32 EU-Handvest.

Er is sprake van Verregaande materiële deprivatie wanneer:

de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten zich wassen en beschikken over woonruimte en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" (Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92)

Belangrijke elementen zijn dus:

- De persoon is volledig afhankelijk van overheidssteun
- Deze wordt niet geleverd
- De persoon komt buiten zijn wil terecht in de volgende situatie
  - o Onmogelijkheid om te eten of te wassen
  - o Dakloosheid
- Dit heeft negatieve effecten op fysieke of mentale gezondheid van de verzoeker waarvoor onvoldoende medische middelen en artsen aanwezig zijn in Griekenland, althans niet ter beschikking staan voor de asielzoekers.

Wanneer deze elementen aanwezig zijn is de behandeling onverenigbaar met de menselijke waardigheid.

- 4.3.2.1. Aangaande de levensomstandigheden van vluchtelingen in Griekenland

a) Omtrent het gebrek aan huisvesting

Griekenland staat er om bekend om zijn inadequate opvangsysteem, aldus het AIDA-rapport. (zie het stuk 11, pg 161) In 2015 kende Griekenland een grote toevloed aan vluchtelingen, waardoor haar tekortkomingen steeds duidelijker werden. Om het probleem op te vangen creëerde het land een aantal tijdelijke extra opvangplaatsen. Ook het lagere aantal aankomsten in Griekenland sinds 2019 en de Covid-19 crisis zou de druk op het Griekse huisvesting-systeem verlichten. (...)

Griekenland doet aldus onvoldoende om haar huisvesting in hoofde van de vreemdelingen te verbeteren.

In tegendeel: ze poogt haar verantwoordelijkheid naast zich neer te leggen door te vermijden dat vreemdelingen het grondgebied kunnen bereiken. Er worden steeds meer pushbackpraktijken vastgesteld.

Toch werden heel wat initiatieven opgericht tot de creatie van nieuwe opvangplaatsen. Er is echter geen mechanisme voor de bewaking en het toezicht op het niveau van de opvangvoorzieningen, met inbegrip van de mogelijkheden in de opvangfaciliteiten, wat in strijd is met de verplichtingen in hoofde van het artikel 28 van de richtlijn opvangvoorzieningen.

Er bestaat aldus geen controlemechanisme die de vreemdelingen kan beschermen indien hun rechten worden geschonden in de opvangplaatsen.

Hieruit rijzen toch enige vragen.

Er kan tevens een trend van sluiting van opvangfaciliteiten worden opgemerkt, dit in plaats van de oprichting van nieuwe, (zie het stuk 11, pg 170) Daarenboven verbeterde de opvang allerm minst in tijden van Corona. Integendeel: de corona-maatregelen in de kampen en opvangvoorzieningen leidde tot bewegingsvrijheid beperkingen en discriminatie.

Bovendien kan ook een tendens worden vastgesteld waarbij de Griekse regering de tijd die personen die internationale bescherming genieten, in voor asielzoekers bestemde accommodatie mogen verblijven, te verkorten, waardoor het risico op dakloosheid en armoede in hoofde van vluchtelingen in Griekenland nog groter is geworden. Hierdoor ontstaat een gebrek aan alomvattende integratiestrategie. In de kampen die toch nog bevolkt bleven, moet tevens worden opgemerkt dat ze overbevolkt zijn en volgesjouwd staan met tenten, wat allerm minst een positieve invloed kan hebben op de verspreiding van het corona-virus. (zie het stuk 11, pg 171)

Ook de situatie op de Griekse eilanden blijven onder de aanvaardbare normen. Meer voorbeelden met betrekking tot de ondermaatse omstandigheden in de Griekse opvangfaciliteiten kunnen worden gelezen in het AIDA-rapport, update 2021, pg 171 ev.

De verzoeker werd een slachtoffer van de verkortingen van de verblijfsrechten, waardoor hij op straat kwam te staan. Hij had niets, behalve een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Hij diende te slapen op straat, daar niemand bereid was hem in huis te nemen of een woning te verhuren. Hiervan kan de verzoeker foto's voorleggen. (zie het stuk 8)

Na een lange zoektocht vond de verzoeker dan toch een onderdak: een kamer van ongeveer 12 m² die hij met 8 anderen diende te delen. Deze leefomstandigheden doen tevens vragen rijzen over het asielbeleid in Griekenland.

De verzoeker geeft dus duidelijk aan dat hij geen hulp ontving van de Griekse overheid, hoewel hij zich in een precare situatie bevond.

Het is duidelijk dat de Griekse regering erkende vluchtelingen niet helpt met huisvesting.

Het blijkt dat de Griekse regering veel principeverklaringen aflegt over opvangvoorzieningen en dat deze in theorie toereikend zouden moeten zijn, maar er blijkt ook uit dat het daarbij blijft en dat er in de praktijk niet genoeg hulp wordt geboden.

Het gaat zelfs nog verder.

De Griekse regering zet vele erkende vluchtelingen die het geluk hebben gehad een verblijfsvergunning te krijgen en ene woonst, hun woonst uit.

b) Omtrent de toegang tot arbeid

Hoewel asielzoekers in principe het recht hebben toe te treden tot de arbeidsmarkt, ondervinden ze in de praktijk vaak oneerlijke en onhaalbare concurrentie met de Griekse werknemers. Deze kennen immers de taal en de cultuur waardoor ze steeds een stapje voor hebben op de asielzoekers. Deze praktijk duwt de asielzoekers in het zwartwerk en in de onzekerheid. (zie het stuk 11, pg 181-182) (...)

De verzoeker ervaaarde deze onzekerheden en onhaalbare voorwaarden als racisme.

De Griekse bevolking staat niet met open armen klaar om asielzoekers op te vangen en allerm minst om ze onderdak of arbeid te bieden.

Hierdoor geraakte de verzoeker in een vicieuze cirkel: hij kon geen werk vinden door zijn achtergrond en gebrek aan kennis van de Griekse samenleving, hierdoor had hij ook onvoldoende geld en garanties om onderdak te vinden en te financieren, vervolgens diende hij op straat te leven, (zie het stuk de 8) Omwille van het feit dat hij geen onderdak had, keken potentiële werkgevers hem vreemd aan en weigerden ze hem een job aan te bieden. Ook hierdoor geraakte de verzoeker meer geïsoleerd van de Griekse samenleving.

Deze onnoemelijke stress en onzekerheid zorgde daarenboven ook voor een extra druk op de mentale en psychologische gezondheid van de verzoeker.

Ten slotte wenst de verzoeker aan te stippen dat hij geen kansen kreeg zich beter te integreren en een volwaardige concurrente te vormen tegenover de Griekse werknemers.

Zonder hulp van de overheid tot integratie is het voor vluchtelingen in Griekenland onmogelijk om 'op eigen benen te staan en voor zichzelf te zorgen'. Hier is aldus duidelijk sprake van materiële deprivatie.

c) Omtrent de toegang tot gezondheidszorg en psychologische bijstand

De voornoemde traumatische ervaringen die een enorme druk op de verzoeker legden, zorgen er voor dat de verzoeker op heden wordt gediagnosticeerd met OCD en PTSD.

De verzoeker krijgt vervolgens medicatie voorgeschreven om deze problematieken onder controle te houden. (zie het stuk 3)

Dr. H.(...) A.(...) merkt op dat bij de verzoeker een angstig-depressief beeld kan worden vastgesteld dat consistent is met een invasie van traumatische herinneringen en gekoppeld aan pijnlijke gebeurtenissen in het kader van zijn migratieparcours.

Ten gevolge van deze gebeurtenissen ervaart hij problemen met het slapen, eten en een constante stress met hoofdpijn. Hij is bovendien angstig en klinkt gepijnigd wanneer hij over de situatie en zijn ervaringen in Griekenland spreekt, (zie het stuk 2.a)

Daarenboven voelt hij zich eenzaam daar hij zijn familie heeft moeten verlaten omwille van de kritieke situatie in Syrië.

Al deze stressoren en het gevoel dat hij nergens vooruit geraakt, zorgt er voor dat de verzoeker moet worden gezien als een fragiele en angstige man die hoewel hij zijn uiterste best doet, geen zekerheid verwerft en daardoor emotioneel en psychologisch nog meer lijdt.

De verzoeker raadpleegt al een geruime tijd de voornoemde psycholoog. De psycholoog stelt vervolgens dat de situatie van de man goed in het oog dient gehouden te worden, daar zijn gedachten duister en depressief zijn. Hierdoor wordt het gevaar op suicide verhoogd. Om deze situatie onder controle te kunnen houden, wordt een vertrouwde en stabiele omgeving aanbevolen, (zie het stuk 2.b)

De verweerster trekt echter de psychologische toestand van de verzoeker in twijfel. De verzoekster trekt de kennis en de integriteit van de psychologen tevens in twijfel. (...)

De stelling van de verweerster dat de psychologen meegaan in het verhaal van de verzoeker en hem op zijn woord geloven, waardoor hun vaststellingen in principe geen waarde hebben, is kort door de bocht.

De psychologen moeten inderdaad hun conclusie en diagnose baseren op de feiten die door de patiënt worden uiteengezet.

Het is echter ook zo dat psychologen een masterdiploma hebben en aldus minstens 5 jaren gestudeerd hebben om de titel te verwerven. Dit houdt in dat ze over de jaren heen veel informatie en mensenkennis hebben verworven. Ze zijn kritische en analyseren hetgeen wordt gesteld door hun patiënten.

Stellen dat ze de uitspraken van de verzoeker klakkeloos overnemen en een attest uitschrijven, trekt de volledige beroepsgroep en hun geloofwaardigheid naar beneden. Deze stelling kan dan ook niet worden aanvaard.

Een psycholoog die diagnosticeert dat een patiënt PTSD en OCD heeft, doet dit op een weloverwogen en geanalyseerde wijze. Dat de verweerster dit tegensprekt is allerminst acceptabel en getuigt van een niet-weloverwogen beslissing van haar kant uit.

Daarnaast wenst de verzoeker ook aan te kaarten dat een andere arts, dr. V.(...) O.(...) de verzoeker medicijnen heeft voorgeschreven voor zijn OCD en PTSD. Het zijn aldus reeds 2 professionals die zijn ziektebeeld erkennen. De integriteit van beide in vraag trekken kan tevens niet als zorgvuldig worden beschouwd.

Bovendien wenst de verzoeker aan te stippen dat hij in Griekenland geen medische hulp en behandeling zou krijgen. De medische zorg is onvoldoende en onbeschikbaar. Zo wordt ook in het AIDA-rapport van 2020 over Griekenland gesteld dat er een groot probleem heerst - zie het stuk 11 ; (...)

Het bieden van medische zorgen aan asielzoekers in Griekenland kan aldus niet worden gegarandeerd. Verder wordt de mentale gezondheid vaak als onbelangrijk beschouwd. Hier kan de verzoeker echter niet mee akkoord gaan. Mentale gezondheid is net zo belangrijk als de fysieke gezondheid. Het is dan ook even belangrijk een correcte behandeling en opvolging te krijgen. Uit hetgeen hierboven uiteengezet moet echter worden geconcludeerd dat de correcte en voldoende behandeling niet kan worden gegarandeerd, (zie het stuk 11, pg 112-113)

Deze onvoldoende behandeling en medisch zorgpersoneel wordt tevens veroorzaakt door de overbevolking in de kampen. De verzoeker had echter geen recht op een verblijfplaats waardoor het verkrijgen van medische hulp voor hem nog moeilijker werd: om medische zorgen te kunnen verkrijgen werd hem gezegd dat hij zich diende aan te sluiten bij een mutualiteit. De toegang tot een mutualiteit werd hem echter ontkend omdat hij geen officiële verblijfplaats of job had.

Om deze stelling te staven legt hij het volgende document voor - uit het AIDA-rapport – Social Welfare - pg 250 e.v., dit toont aan dat het verkrijgen van sociale bijstand zeer moeilijk te verkrijgen is in hoofde van vluchtelingen. (...)

De mentale situatie was onhoudbaar voor de verzoeker, hij had geen enkele zekerheden en kon niet rekenen op overheidssteun. Ook hier moet worden geconcludeerd dat er sprake is van materiële deprivatie.

Daarenboven miste hij zijn familie heel erg. De verzoeker heeft dan ook op het punt gestaan terug te keren naar Syrië. Hij stelde daarbij dat hij liever in een oorlogsgebied leefde dan in het gruwelijke en oneerlijke Griekenland te verblijven. Dit wil toch al wat zeggen over de levensomstandigheden en het asielbeleid in Griekenland...

Daarenboven blijkt uit de bestreden beslissing dat de verzoeker extra kwetsbaar is door zijn mentale toestand, maar dat deze kwetsbaarheid onvoldoende in rekening werd genomen door de verweerster

d) Omtrent de racisme en politioneel geweld

Vervolgens haalt de verweerster aan dat de krantenartikelen die de verzoeker neerlegt, met betrekking tot het politieel geweld en de dood van een onschuldige asielzoeker in Griekenland, geen waarde hebben en geen gegronde vrees in hoofde van de verzoeker inhoudt.

Ook dit dient te worden tegengesproken: de verzoeker legt deze artikelen voor om te bewijzen dat er een groot probleem inzake racisme en discriminatie heerst in Griekenland.

De verzoeker verwijst hierbij naar het wereld-rapport van Human rights watch van 2021 dat het volgende stelt (...)

Het artikel toont bovendien aan dat zinloos geweld wordt uitgeoefend op vreemdelingen en asielzoekers. Hoewel de man in kwestie zich in een andere situatie bevond dan de verzoeker, zijn ze beiden personen met een buitenlandse afkomst in Griekenland. De verzoeker kende de man in kwestie van zijn dorp van herkomst. De man werd door de Griekse politie mishandeld en vervolgens als dood achtergelaten aan de Griekse grenzen.

Deze situatie toont aan dat de verzoeker zijn leven vreest ten aanzien van machtsbeluste en agressieve Griekse autoriteiten. Zelf maakte hij verbaal geweld en lichamelijk geweld mee door de Griekse politie. Het artikel toont aan hoe ver de politie kan en durft gaan. Ze lieten de man echter achter aan de grens om zo te pogen aan hun verantwoordelijkheid te ontkomen. Het is aldus een stiekeme praktijk van de Griekse autoriteiten. Dan rijst vervolgens de vraag hoeveel dit in werkelijkheid gebeurt en hoeveel slachtoffers reeds vielen.

De Griekse autoriteiten proberen al vaker hun verantwoordelijkheden te ontlopen. Zo schrijft ook Amnesty International dat het land stiekeme pushbacks uitvoert, zodat nieuwe asielzoekers het grondgebied in eerste instantie niet kunnen bereiken. (...)

Dan lijkt het niet onlogisch dat ze er alles aan doen om asielzoekers die toch het grondgebied bereiken ook van de hand te doen. (zie het stuk 6-7)

Verder wenst de verzoeker aan te stippen dat ook hij op straat werd aangesproken door politie. Zo sliep hij in een klein park waar niet veel volk passeerde. Ook politie kwam er niet vaak. Toch had hij pech en kwam de politie naar deze rustige plaats en joeg hem weg. Dit terwijl ze hem sloegen en uitscholden.

Dit is echter geen ongekeerde praktijk in Griekenland. Het getuigt dan ook van onzorgvuldige beslissing wanneer de verweerster stelt dat de stelling van de verzoeker geenszins waar kunnen zijn en geen indicatie vormen van individuele en persoonlijke, onmenselijke omstandigheden.

4.5. Concluderend

De verweerster verstopt zich te veel achter het feit dat binnen de Europese Unie een wederzijds vertrouwen geldt. De verzoeker kan vele stukken voorleggen die aantonen dat de leefomstandigheden in Griekenland in hoofde van asielzoekers onmenselijk en ondraaglijk is.

Dat bovendien te weinig rekening werd gehouden met de persoonlijke situatie van de verzoeker.

Hoewel de verzoeker in het recente verzoek dezelfde elementen aankaartte zoals de onmenselijke huisvesting en de politieke agressie, kan de verzoeker in dit huidige beroep toch extra en nieuwe bewijzen neerleggen die zijn elementen bijtrekken.

Uit de bestreden beslissing blijkt aldus dat de tegenpartij geen ten gronde onderzoek heeft verricht naar de aangehaalde elementen, noch hiermee rekening heeft gehouden.

Dit getuigt niet van zorgvuldig gedrag zoals het een administratieve dienst betaamt.

Uit het boven uiteengezette blijkt dat de bestreden beslissing de motiveringsplicht schendt, alsook het zorgvuldigheidsprincipe, het redelijkheidsbeginsel en evenredigheidsbeginsel, doordat niet alle feitelijkeheden in rekening werden gebracht.

Door dit niet te doen, schendt het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de artikelen 48/3, 48/4 en het artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Verder kan opgemerkt worden dat het duidelijk is dat het CGVS niet grondig ingaat op de situatie van Griekenland. De verweerster kan daarbij ook niet aantonen dat ze voldoende onderzoek heeft gepleegd naar de actuele situatie van de verzoeker in Griekenland. Ze baseert zich enkel op veronderstellingen en blijft vaag in haar motivering.

De bestreden beslissing van het Commissariaat-Generaal stoelt zich op onjuistheden, onvolledigheden en neemt op generlei wijze de verklaringen van verzoekende partij in overweging.

Meer zelfs. Zij verschuilt zich achter het nemen van een standaardmotivering, die op geen enkele wijze onderbouwd wordt, gezien de concrete verklaringen die de verzoekende partij heeft afgelegd.

Dit is vanwege het CGVS niet ernstig, noch zorgvuldig te noemen.

De bestreden beslissing dient aldus vernietigd te worden."

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: drie psychologische attesten dd. 3 februari 2020, 11 januari 2021 en 26 februari 2021, een medisch verslag dd. 17 juni 2020, een attest van een advocaat in Griekenland over de toestand van verzoeker, een open brief OMCT: "Systematic police violence and illegal deportation of asylum seekers in Evros", het rapport "Greece:

Violence against asylum seekers at border” van Human Rights Watch, het rapport *“Greece: pushbacks and violence against refugees and migrants are de facto border policy”* van Amnesty international, foto's van verzoeker al slapend op straat, een artikel over de dood van een vluchteling door politieel geweld, een artikel over de vele asielzoekers op straat en een uittreksel uit het AIDA *“Country report: Greece 2019, update 2020”*.

2.2.2. Bij aangetekend schrijven van 29 oktober 2021 legt verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen neer: het bericht *“Nederlandse RvS trekt interstatelijk vertrouwen in Griekenland in twijfel wat betreft verslechterde situatie van personen met internationale beschermingsstatus”* van Agentschap Integratie & Inburgering van 26 augustus 2021, het bericht *“Brief Schengenstaten aan Europese Commissie: behandeling in strijd met EU-Handvest van personen met internationale bescherming in Griekenland verhindert terugsturen secundaire migranten”* van Agentschap Integratie & Inburgering van 9 juli 2021, de NANSEN-nota *“Situation des bénéficiaires de protection internationale en Grèce”* en arrest nr. 260 192 van de RvV van 6 september 2021.

2.2.3. Bij aangetekend schrijven van 2 februari 2022 legt verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen neer: een psychologisch attest dd. 20 december 2021.

2.3. Voorafgaande opmerking

De Raad benadrukt vooreerst dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien door de verzoeker om internationale bescherming geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Aangezien het voorwerp van onderhavig beroep een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) betreft een niet een beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)”, kan verzoeker zich niet dienstig beroepen op 57/6, §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en artikel 33, lid 2, a) van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking).

2.4. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.5. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13,

lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.6. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 dat thans *mutatis mutandis* werd ondergebracht in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116*).

2.7. Het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoeker werd op 9 januari 2020 door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet-ontvankelijk verklaard gezien hij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie en hij niet aantoonde dat deze in zijn geval niet actueel of ontoereikend zou zijn, noch dat hij een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kon doen gelden ten overstaan van Griekenland. Deze beslissing en beoordeling werden bevestigd bij 's Raads arrest nr. 246 135 van 15 december 2020.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot een vorig verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

2.8. In het kader van zijn huidige, tweede verzoek om internationale bescherming verklaart verzoeker dat een vriend wiens naam hij vergeten is, vermoord werd door de Griekse politie. Hij herhaalt daarnaast dat hij in Griekenland op straat leefde en verbaal en non-verbaal agressief werd behandeld. Ter ondersteuning van zijn tweede verzoek legt verzoeker volgende documenten neer: een kopie van zijn militair boekje, een artikel in het Arabisch over de situatie in Griekenland, een attest van een klinisch psycholoog van 11 januari 2021, een medisch verslag van 17 juni 2020, een attest van een klinisch psycholoog van 20 maart 2020, een attest van een klinisch psycholoog van 3 februari 2020, een artikel in het Arabisch van 24 december 2020 over het overlijden van een vluchteling in Griekenland en een kopie van zijn paspoort.

Gelet op de negatieve evolutie van de (mentale) gezondheidstoestand van verzoeker en gelet op wat hierna wordt uiteengezet met betrekking tot de ongunstige ontwikkeling van de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, die verder fundamenteel is verslechterd sinds de beslissing van de commissaris-generaal genomen in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming en het arrest nr. 246 135 van 15 december 2020, stelt de Raad vast dat er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bijgevolg moet worden nagegaan of deze nieuwe feiten en elementen de verlening van een beschermingsstatus kunnen wettigen.

Uit de door verzoekende partij bijgebrachte informatie blijkt dat de Griekse autoriteiten, hierin ondersteund door verschillende ngo's, niet onverschillig staan tegenover de situatie van begunstigden van internationale bescherming, doch blijktens diezelfde informatie kan in de praktijk soms niet worden voorkomen dat statushouders in Griekenland in een situatie terechtkomen waarin zij niet, dan slechts (zeer) moeilijk kunnen voorzien in basisbehoeftes, zoals wonen, eten en zich wassen. De druk op de beschikbare voorzieningen voor statushouders in Griekenland is erg groot, waardoor o.a. het risico op dakloosheid erg hoog is. Gelet op de politieke situatie (wetswijzigingen die de hulp aan statushouders inperken en beperken) en socio-economische situatie in Griekenland, wordt voor statushouders - waaronder zij die terugkeren vanuit een andere lidstaat en niet (meer) in het bezit zijn van verblijfsdocumenten- de toegang tot o.a. huisvesting, sociale voorzieningen, (gezondheids)zorg en de arbeidsmarkt erg bemoeilijkt. Die onzekere en weinig rooskleurige situatie in Griekenland maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te effectueren en om te voorzien in de meest fundamentele behoeften zoals eten, onderdak en stromend water. Rekening houdende met die informatie kan niet worden ontkend dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, zoals verzoekende partij, zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en dat zij worden geconfronteerd met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen.

De Raad wijst erop dat dergelijke landeninformatie, zoals die door verzoekende partij aangehaald, omtrent de situatie van verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zo'n informatie volstaat op zich niet om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in die lidstaat internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Een dergelijke algemene verwijzing, zoals die naar de soms moeilijke (levens)omstandigheden voor verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

De loutere, algemene verwijzing naar de situatie van personen die om internationale bescherming in Griekenland verzoeken, dan wel deze er hebben verkregen, is op zich dus geenszins voldoende om aan te tonen dat verzoekende partij haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in zijn Ibrahim – rechtspraak (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./Duitsland), waardoor verzoekende partij haar situatie (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers op individuele wijze *in concreto* te worden aangetoond. In het verzoekschrift benadrukt verzoekende partij haar kwetsbaar profiel omwille van haar mentale gezondheidstoestand. Verzoekende partij meent dat bij het nemen van de bestreden beslissing onvoldoende rekening werd gehouden met deze kwetsbaarheid. Zij gaat in het verzoekschrift en de aanvullende nota's ook uitgebreid in op de actuele situatie van personen die in Griekenland internationale bescherming genieten.

Daargelaten de vraag of en in welke mate thans (nog) kan worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel (en er kan van worden uitgegaan dat de levensomstandigheden die statushouders bij een terugkeer naar Griekenland te verduren krijgen niet de bijzondere hoge drempel van zwaarwegendheid van het arrest Ibrahim van het Hof van Justitie bereiken), acht de Raad, gelet op voormelde informatie waaruit blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland zoals verzoekende partij zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen

bevinden en geconfronteerd kunnen worden met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen, en gezien het zeer kwetsbaar profiel van verzoekende partij, zoals blijkt uit de voorgelegde psycho-medische attesten waarin onder meer gewag wordt gemaakt van PTSD en OCD, een verder en gedegen onderzoek van verzoekende partij haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland aangewezen, onder meer wat haar toegang tot de gezondheidszorg in Griekenland betreft.

Gezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 6 juli 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS